

Recenzja osiągnięcia naukowego
będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego Pani:
dr Annie Oldze Dziurny w dziedzinie: nauk społecznych w dyscyplinie: nauki o
bezpieczeństwie

A. Podstawa formalna i merytoryczna wykonania recenzji:

Niniejsza recenzja została sporządzona na podstawie art. 221 ust. ustawy dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2020 r., poz. 85, późn. zm.) oraz na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Naukowej, Nauki o Bezpieczeństwie Akademii WSB nr 13/2023/2024 z dnia 11 marca 2024 roku sprawie powołania komisji habilitacyjnej postępowaniu sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Annie Oldze Dziurny stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Dokumentacja przedstawiona przez Habilitantkę, w tym:

- Autoreferat;
- Wybrane publikacje;
- Osiągnięcie naukowe.

B. Podstawowe informacje o Habilitantce

1. **Dr Anna Olga Dziurny.** Doktor nauk społecznych w dziedzinie nauki o bezpieczeństwie. Akademia Obrony Narodowej w Warszawie. Urodzona: 14.07.1984r.

2. **Wykształcenie.** Habilitantka Pani dr Anna Olga Dziurny jest absolwentką Akademii Obrony Narodowej w Warszawie. Studia magisterskie na Wydziale Strategiczno-Obronnym ukończyła z wynikiem bardzo dobrym uzyskując tytuł magistra ekonomii w specjalności logistyka (2008 r.). Z kolei w 2012r. na Wydziale Bezpieczeństwa na podstawie pracy zatytułowanej „Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach globalnych i regionalnych zagrożeń oraz wyzwań cywilizacyjnych” napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Piotra Sienkiewicza, po zdaniu wymaganych egzaminów i obronie uzyskała tytuł doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

3. **Zatrudnienie.** Po uzyskaniu stopnia doktora podjęła pracę dydaktyczną, kolejno w kilku jednostkach naukowych i dydaktycznych. W okresie od września 2014 r. do września 2017 r. pracowała jako adiunkt w Instytucie Logistyki na Wydziale Zarządzania i Dowodzenia w Akademii Obrony Narodowej (obecnie Akademia Sztuki Wojennej). Kolejnym miejscem zatrudnienia był Instytut Socjologii na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego; na stanowisku adiunkta w Zakładzie Zarządzania (od października 2017 r. do września 2019 r.). Po utworzeniu Instytutu Ekonomii i Finansów na Wydziale Społeczno-Ekonomicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, od października 2019 r. do chwili obecnej, jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Zarządzania. Równocześnie od lipca 2020 r. do kwietnia 2022 r. była zatrudniona na pół etatu w Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych, jako specjalista ds. prognozowania w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083. Obecnie, od 2022r. jest zatrudniona także jako ekspert w Centrum Gospodarki Światowej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Oprócz działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej uczestniczyła w praktycznej działalności gospodarczej. W latach 2013-2015 pracowała jako menadżer w firmie P.U.H. „Wysowa Dom”, gdzie zajmowała się nadzorem organizacyjnym i zarządczym nad

pracownikami budowlanymi. W kolejnych latach tj. 2015-2022 jako współwłaściciel firmy „Usługi Anna Dziurny” prowadziła działalność gospodarczą w branży budowlanej wykonującej budowę (mosty, estakady) infrastruktury krytycznej.

C. Ocena osiągnięć naukowych

1. Stwierdzenie charakteru i formy osiągnięć naukowych, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r., poz. 478)

Ocena ogólna monografii jako głównego osiągnięcia naukowego

Przedstawiona do recenzji monografia naukowa **pt: Realizm prognoz rozwoju świata przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie** (Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2023, ss. 442; ISBN 978-83-8281-326-5; e-ISBN 978-83-8281-327-2; wydanie drugie poprawione, uzupełnione i poszerzone) składa się ze wstępu, z czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii oraz wykazu schematów, tabel i wykresów.

Spełnia ona wymagania samodzielnej pracy naukowej, która zasługuje na uznanie jej jako oryginalnego osiągnięcia naukowego. Podejmuje w niej złożoną problematykę identyfikacji determinant kształtowania prognoz rozwojowych świata, rozwiązując je w sposób odbiegający od utartych schematów myślowych. Charakteryzuje ją duża oryginalność w odniesieniu do podejmowanych kwestii.

Oceniana monografia, która została przedstawiana przez Habilitantkę jako jej najważniejsze dzieło naukowe, jest opracowaniem ujmującym nie tylko kwestię współczesnych, istotnych problemów politycznych, społecznych, gospodarczych i kulturowych, w wymiarze globalnym, regionalnym i narodowym, ale poszerza je o możliwości przetransponowania dorobku przedstawionego w raportach Klubu Rzymskiego na płaszczyznę dociekań nauk o bezpieczeństwie. Doszukując się w nich pierwiastków wspólnych z dociekaniem podejmowanymi przez nauki o bezpieczeństwie, Habilitantka wnosi do nich swoje propozycje metodologiczne i merytoryczne. Stanowią one istotny wkład w rozwój tych nauk. Wpisuje się ta praca w zapotrzebowanie na naukowo uzasadnioną wiedzę w obrębie tej dyscypliny wiedzy oraz pobudza do poszukiwania nowych obszarów naukowej eksploracji środowiska bezpieczeństwa.

Zgodzić należy się z oceną Habilitantki, iż przywołane i analizowane raporty spotykały się ze zróżnicowanym zainteresowaniem, były one jednak zauważalne i traktowane jako ważny głos w dyskursie naukowym. Znalazło to odzwierciedlenie w strukturze monografii, w której poprawnie ukazano zasadnicze treści raportów Klubu Rzymskiego oraz dokonano analizy i oceny ich wiarygodności. Formułowane zaś przez Autorkę monografii jej własne oceny w odniesieniu do podejmowanych problemów, poszukiwały każdorazowo pierwiastków wspólnych z dociekaniem podejmowanymi przez nauki o bezpieczeństwie.

Autorka monografii formułując wiele interesujących w niej tez, często polemicznych, ujawnia interdyscyplinarne podejście podjętych rozważań. Wnosi ona przy tym nowe wątki do rozważań w identyfikacji istoty i determinant kształtowania z punktu widzenia bezpieczeństwa ekonomicznego. Rozwiązuje ją w sposób odbiegający od utartych schematów myślowych. Formułuje ona również własne oceny w odniesieniu do podejmowanych problemów. Dowodzi to także, że nie tylko potrafi ona zgromadzić materiał i uporządkować go, ale również zaprezentować wyniki badań w formie pożądanej dla prac naukowych. O wysokiej ocenie podjętych i przeprowadzonych rozważań stanowi udana próba interdyscyplinarnego wykorzystania dorobku nauk o bezpieczeństwie, nauk o polityce, stosunków międzynarodowych oraz społecznych – w tym ekonomii i finansów oraz nauk o zarządzaniu, a także dorobku innych nauk. Zauważyć przy tym jednak trzeba, iż przywoływane kategorie z obszarów tych nauk nie zawsze są względem siebie koherentne i spójne, co niekiedy zakłóca przejrzystą prezentację podjętych rozważań, a mimo to Autorka

doskonale pokonuje te przeszkody. Skłania to do bardzo wysokiej ogólnej oceniając rozważań przedstawionych na łamach poszczególnych rozdziałów. Za najbardziej wartościowe należy uznać przemyślenia i propozycje przedstawione w rozdziale czwartym.

Uwagi szczegółowe

W przedstawionej do oceny monografii, dominują pozytywne strony rozważań. Niemniej jednak dostrzec należy także pewne mankamenty metodologiczne i merytoryczne, wobec których można zgłosić określone wątpliwości, ale o charakterze polemicznym. W sumie jednak nie obciążają one oceny monografii.

Ocena metodologiczna

Kwestie metodologiczne zostały podjęte we wstępie (s. 9-16) oraz doprecyzowane w rozdziale pierwszym monografii (s.17-46). Przedstawione zostały one w sposób koherentny względem siebie.

We wstępie poprawnie uzasadniono wybór podjętej tematyki rozważań. Nie budzi zastrzeżeń również tytuł monografii, sformułowany cel pracy, jej problemy badawcze, hipotezy robocze, płaszczyzny dociekań, metody badawcze, a także zakres materiałów źródłowych i układ opracowania.

Analiza treści przedstawionych we wstępie upoważnia do stwierdzenia, iż Autorka monografii osiągnęła założony cel, to jest dokonała identyfikacji podstaw metodologicznych konstrukcji głównych modeli rozwojowych i prognostycznych Klubu Rzymskiego oraz dokonała oceny realizmu zawartych w nich głównych prognoz i zidentyfikowała pierwiastki metodologiczne i merytoryczne do wykorzystania przez nauki o bezpieczeństwie.

Rozwiązała w sposób przejrzysty podjęte w opracowaniu problemy badawcze: główny i szczegółowe. Rozwiązując problem główny sformułowany w formie pytania: jak należy ocenić realizm prognoz sformułowanych w raportach Klubu Rzymskiego oraz jakie wnioski wypływają z tych ocen dla rozwoju współczesnej i przyszłej cywilizacji światowej, wskazała że w dojmującym zakresie charakteryzuje je realizm, którego oceny muszą być odnoszone do wyznaczników determinant, przy których formułowane były prognozy. Zaznacza przy tym, iż prezentowane spojrzenie na przyszłość świata, odwołujące się do modeli i prognoz rozwojowych, nie może być uznawane za jedyne słuszne i poprawne. Podejście takie pozwoli zachować ostrożność wobec rzeczywistych zagrożeń, a także zastąpić stereotypy realną wiedzą oraz podejmować lepsze decyzje i dostrzegać nowe możliwości.

Poprawnie zostały również rozwiązane problemy szczegółowe. Autorka monografii trafnie określiła metodologiczne podstawy tworzenia globalnych modeli rozwojowych oraz możliwości ich wykorzystania w dalszym formułowaniu prognoz rozwojowych wobec zagrożeń i wyzwań cywilizacyjnych współczesnego świata. Właściwie wskazała także, które z globalnych modeli rozwojowych zawierają elementy możliwe do wykorzystania w monitorowaniu procesów rozwojowych i środowiska bezpieczeństwa współczesnego świata. W sposób logicznie uzasadniony wskazała i scharakteryzowała cywilizacyjne determinanty globalnych i regionalnych modeli rozwojowych, które mogą lub powinny zostać wykorzystane w procesie budowy modelu rozwojowego świata. W sposób dogłębny dokonała również weryfikacji prognoz rozwojowych i wyzwań cywilizacyjnych sformułowanych w modelach Klubu Rzymskiego. Wskazała również - co uznać trzeba za istotny wkład Autorki publikacji w rozwój nauk o bezpieczeństwie - na możliwości transmisji metodologicznego, analitycznego i utylitarnego dorobku Klubu Rzymskiego do badań podejmowanych przez nauki o bezpieczeństwie.

Dr Anna Olga Dziurny poprawnie zweryfikowała również hipotezę roboczą, dowodząc, iż większość spośród znanych globalnych modeli rozwojowych świata zawiera elementy o różnicowanym charakterze, tj. społecznym, ekonomicznym, politycznym, kulturowym, przyrodniczym, a także naukowo-technologicznym, których przyjęcie jako kryterium płaszczyzn formułowania prognoz pozwala na dokonanie ocen realności założeń

modeli Klubu Rzymskiego. Nieuwzględnienie ich byłoby przeszkodą w procesie wiarygodnej weryfikacji założeń prognostycznych, a w konsekwencji ich przydatności do budowy takiego ładu, który zapewniłby pożądany poziom bezpieczeństwa świata, regionu i państw. Wskazuje również, że konieczne jest dostrzeganie wątpliwości w ocenie współczesnego świata i zastanowienie się, czy wynikają one z wyobrażenia o nim w świadomości ludzi, czy raczej odzwierciedlają rzeczywistość, co wymaga patrzenia na świat przez pryzmat faktów i poprawnej ich interpretacji.

Także poprawnie Autorka monografii określiła zakres podjętych w niej rozważań, tj. ograniczyła je zakresem: podmiotowym, przedmiotowym, przestrzennym i czasowym. Zakres podmiotowy stanowią organizacje i instytucje generujące globalne i regionalne modele rozwojowe dla Klubu Rzymskiego oraz reprezentujący je naukowcy. Z kolei zakres przedmiotowy rozważań to idea, uwarunkowania i założenia wybranych, najważniejszych globalnych modeli rozwojowych i ich weryfikacja oraz ocena realizmu prognoz globalnych modeli rozwojowych Klubu Rzymskiego. Przestrzeń rozważań została odniesiona do całego światowego społeczeństwa i gospodarki światowej. Natomiast zakres czasowy wyznacza przede wszystkim okres funkcjonowania Klubu Rzymskiego oraz horyzonty formułowanych przez autorów raportów prognoz.

Nie budzącą zastrzeżeń jest ulokowanie rozważań przez Autorkę monografii na dwóch płaszczyznach: teoretyczno-metodologicznej, na której dokonano identyfikacji i charakterystyki idei modelowania, a także prognozowania rozwojowego świata jako obszaru rozważań globalistyki; oraz praktyczno-empirycznej, w której ukazana została weryfikacja i ocena realizmu prognoz globalnych modeli rozwojowych Klubu Rzymskiego, a także możliwości ich wykorzystania podczas kształtowania polityki globalnej i strategii rozwojowej świata w warunkach uwzględniających zagrożenia i wyzwania cywilizacyjne współczesnego świata. W ślad za wnioskami wypracowanymi na obu tych płaszczyznach, podjęto próbę ich wykorzystania przez nauki o bezpieczeństwie.

Autorka monografii w toku podjętych rozważań trafnie przywołała zbiór metod uniwersalnych oraz technik analityczno-oceniających i prognostycznych. Wykorzystała takie metody, jak: analiza i synteza, modelowanie, analiza systemowa, prognozowanie, a także porównanie i analogia. Zastosowane zostały również metody statystyczne.

Podstawą podjętych dociekań okazał się liczny zbiór materiałów źródłowych krajowych i obcojęzycznych (angielskich, niemieckich i rosyjskich) w postaci: publikacji zwartych (pozycje książkowe, monografie, opracowania naukowe); artykułów opublikowanych w krajowych i zagranicznych periodykach; dokumentów krajowych i międzynarodowych; materiałów statystycznych oraz opracowań i informacji ze stron internetowych. Ich dobór i wykorzystanie nie budzi zastrzeżeń.

Strona metodologiczna podjętych i przeprowadzonych rozważań dowodzi, że Autorka nie tylko opanowała filozofię procesu badawczego i logikę jego realizacji, ale także potrafiła zebrać i uporządkować materiał badawczy pod kątem zamierzonych dociekań, a następnie zaprezentować w logiczny sposób wyniki analiz oraz sformułowanych na ich podstawie ocen oraz propozycji rozwiązań.

Wysoko należy ocenić podrozdział 1.4 i rozdział 4 traktujący o możliwości wykorzystania pierwiastków metodologii globalnych i regionalnych modeli rozwojowych świata, a zarazem ujawniania się zagrożeń wobec nich i w ślad za tym także wyzwań do dorobku nauk o bezpieczeństwie.

Wobec pojawiających się nieustannie nowych zagrożeń i wyzwań, zarówno w obszarze metodologii badań jak i obszarów, którymi one dotyczą, Autorka monografii stara się sprostać zapotrzebowaniu na naukowo uzasadnioną wiedzę w przywołanej dyscyplinie naukowej w oparciu o doświadczenia Klubu Rzymskiego.

Monografię z metodologicznego punktu widzenia cenić należy wysoko. Uznać trzeba ją za wnoszącą wiele nowych pierwiastków do nauki o bezpieczeństwie. Rozważania zaprezentowane w niej uznać należy za interesujące, chociaż nie do końca wyczerpujące, co skłania do sugestii, iż podjęta w monografii problematyka wymaga z pewnością dalszych badań.

Ocena merytoryczna monografii

Rozdział pierwszy zatytułowany „**Podstawy analizy systemowej i modeli rozwojowych Klubu Rzymskiego**” (s.17-46) koncentruje uwagę rozważań na konkretyzacji metodologicznej strony podjętych rozważań. W pierwszej kolejności prowadzone dociekania ukierunkowane zostały na zrozumienie samego procesu modelowania i modeli procesów społeczno-gospodarczych, a także procesów prognozowania i prognoz. Pomocnym w tym względzie stało się przedstawienie istoty analizy systemowej oraz jej przydatność do rozpoznania konstrukcji modeli rozwoju społeczno-gospodarczego świata i oceny realizmu formułowanych prognoz zagrożeń dla bezpiecznego rozwoju społeczno-gospodarczego świata. W rozdziale tym zidentyfikowane zostały i opisane pierwiastki metodologii globalnych i regionalnych modeli rozwojowych możliwych do wykorzystania w obszarze dorobku nauk o bezpieczeństwie. Takie podejście podkreśla, iż problematyka bezpieczeństwa i jego zagrożeń jest kluczowym elementem przedmiotu prowadzonych rozważań, a determinanty wskazywane w globalnych i regionalnych prognozach są ściśle powiązane z czynnikami przywoływanymi przez nauki o bezpieczeństwie. Za cenne uznać należy wskazanie możliwości transformacji wielu podejść metodologicznych i merytorycznych do badań prowadzonych przez nauki o bezpieczeństwie.

W drugim rozdziale monografii zatytułowanym „**Modele rozwojowe Klubu Rzymskiego**” (s.47-188) Autorka przedstawia metodykę postępowania badawczego w identyfikacji i charakterystyce koncepcji i prognoz rozwojowych poszczególnych globalnych modeli rozwojowych opracowanych przez Klub Rzymski i dla niego. Przyjęte podejście, które uznać należy za interesujące, gdyż ich identyfikację i charakterystykę przeprowadzono w ujęciu chronologicznym, natomiast ocenę wiarygodności koncepcji i prognoz w nich zawartych w ujęciu problemowym. Przedstawione zostały one ujęte w trafnym podziale, wyodrębnionych przez Autorkę sześciu fal ich publikacji. Interesujący jest fakt, że czwartą falę uzupełniła Autorka o raport, którego wcześniej nie uwzględniono. Natomiast ostatnią falę stanowią raporty z początku trzeciej dekady XXI wieku. Takie uporządkowanie rozważań pozwoliło Autorce monografii na całościowe i strukturalne ich rozpoznanie oraz wskazanie ich głównych elementów konstrukcyjnych oraz relacji i sprzężeń zwrotnie oddziałujących na przyszły rozwój świata oraz do identyfikacji prognoz zagrożeń oraz wizji bezpiecznego rozwoju świata. Przedstawione refleksje pozwoliły Autorce na sformułowanie zbioru megatrendów rozwojowych świata, w odniesieniu, do których zaproponowano ocenę realizmu ich rozwiązania. Ich analiza wskazuje na kwestie merytoryczne ściśle powiązane z zainteresowaniami nauk o bezpieczeństwie, co skłania ją do zauważenia i podkreślenia ich związków w badaniach nad bezpieczeństwem i jego zagrożeniami w wymiarze państwa, we wszystkich obszarach jego funkcjonowania tak naturalnym (przyrodniczo-klimatycznym, zasobowym, demograficznym, ekologicznym), jak również społeczno-gospodarczym (społecznym, socjalnym, kulturowym, zdrowotnym, edukacyjnym, reprodukcyjnym, ekonomicznym, energetycznym, żywnościowym, finansowym i innym) oraz polityczno-militarnym (pokoju, wojny). Zauważyć przy tym trzeba, iż spośród poddanych badaniom raportów Klubu Rzymskiego, tylko część została opublikowana w Polsce.

Oceniając stronę merytoryczną rozważań podkreślić należy, że zarówno wybór raportów, uznanych przez Autorkę za najważniejsze, jak i sposób charakterystyki zawartych w nich treści za pomocą analizy systemowej i modelowania nie budzi istotnych zastrzeżeń. Ujęcie takie pozwoliło określić najistotniejsze elementy, stanowiące przedmiot rozważań w

poszczególnych raportach oraz ukazanych w nich współzależności i konkluzji. Wymagało to od Autorki rozstrzygnięcia sposobu ich prezentacji i analizy.

Uwaga rozważań podjętych w trzecim rozdziale zatytułowanym „**Ocena realizmu prognoz sformułowanych w modelach rozwoju świata Klubu Rzymskiego**” (s.189-345) została skoncentrowana na ocenie determinant kształtowania się globalnych i regionalnych, a zarazem realnych zjawisk i procesów, w odniesieniu do: globalizacji, regionalizacji, demografii, zasobów naturalnych, środowiska naturalnego, rozwoju gospodarczego, nierówności dochodowych i majątkowych oraz rewolucji naukowo technicznej. Odniesione zostały wymienione zjawiska do ostatnich dziesięcioleci, szczególnie zaś do dwóch pierwszych dekad XXI wieku. Rzetelna analiza podjętych problemów, wykorzystująca liczne dane statystyczne, stanowiła dla Autorki monografii podstawę określenia trendów i tendencji rozwojowych procesów globalizacji i regionalizacji, a także podstawę sformułowania ocen realizmu prognoz zawartych w raportach. Stanowią one przy tym autorski punkt widzenia na stopień sprawdzalności koncepcji zawartych w analizowanych raportach. Zarysowały zostały w nich zdolności z jednej strony do wzmacniania szans rozwojowych i ograniczania zagrożeń, z drugiej zaś – do uwzględnienia wzmacniających się zagrożeń i słabnących szans rozwojowych. Sformułowane konkluzje zostały dobrze uzasadnione i odniesione do poszczególnych płaszczyzn procesów społecznych i gospodarczych. Wskazane zaś uwarunkowania dotyczące zarówno pozytywnych, jak i negatywnych zmian, dowiodły znacznej zbieżności spojrzenia nauk podejmujących problemy globalizacji i regionalizacji z naukami o bezpieczeństwie. Na uwagę i pozytywną ocenę zasługuje dostrzeżenie przez Autorkę monografii możliwości i zdolności transformacji dorobku prognoz sformułowanych w raportach dla Klubu Rzymskiego, zarówno – zarówno metodologicznego, jak i merytorycznego – do nauk o bezpieczeństwie.

Natomiast rozdział czwarty pod tytułem „**Możliwości wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego przez nauki o bezpieczeństwie**” (s. 347-404) twórczo wykorzystuje dorobek dociekań przedstawionych w trzech pierwszych rozdziałach. Rozdział ten zorientowany jest on na określenie przesłanek wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego do kształtowania środowiska bezpieczeństwa w wymiarze narodowym i państwowym. W kolejnym kroku badawczym Autorka monografii określiła zbieżności i zgodności obszarów badawczych nauk o bezpieczeństwie i dociekań Klubu Rzymskiego. Pozwoliło to jej na zaproponowanie filozofii metodologii konstrukcji modelu bezpieczeństwa ekonomicznego państwa w świetle doświadczeń Klubu Rzymskiego. Tę część rozważań uznać trzeba za bardzo wartościową, głównie poprzez przedstawione metodologicznych i merytorycznych propozycji wykorzystania logiki i sposobów badań stosowanych przez autorów Klubu Rzymskiego do nauk o bezpieczeństwie. W ślad za tym Autorka monografii wskazała nowe turbulentne, hybrydowe i kaskadowo narastające zagrożenia, generujące jednocześnie nowe wyzwania stanów pożądanych wobec bezpieczeństwa jako przesłanki inspirujące do dalszych poszukiwań możliwości adaptacyjnych dorobku zawartego w wielu raportach Klubu Rzymskiego i ich implementacji przez nauki o bezpieczeństwie.

Za trafne należy uznać należy sformułowane w **Zakończeniu** (s. 405-414) syntetycznie, przedstawione wnioski i propozycje wynikające z przedstawionych rozważań. Są one efektem interdyscyplinarnego podejścia badawczego wykorzystanego w analizach i ocenach realizmu prognoz raportów Klubu Rzymskiego, a następnie przeniesienia ich na grunt nauk o bezpieczeństwie. Ich wkład w sferę metodologiczną dotyczy postulowanej filozofii badań zagrożeń bezpieczeństwa i konstrukcji modeli bezpieczeństwa. Natomiast wkład merytoryczny sprowadza się przede wszystkim do uporządkowania obszaru badawczego prognoz rozwojowych i ocen ich realności, które zawierają elementy możliwe do zastosowania przez nauki o bezpieczeństwie oraz w praktyce życia społeczno-gospodarczego.

Część główna monografii uzupełnia **Bibliografia** (s. 415-440) oraz **Wykaz schematów, tabel i wykresów** (s.441-442).

Przywołana w pracy Bibliografia obejmuje 182 pozycje publikacji zwartych określonych jako monografie; 184 artykuły z czasopism, 17 pozycji dokumentów oraz 14 pozycji materiałów statystycznych. Pewna część publikacji jest obcojęzyczna - przede wszystkim angielsko -, francusko-, niemiecko- i rosyjskojęzyczna. Wykorzystaną literaturę przedmiotu dociekań należy uznać za znaczącą i wystarczającą dla przeprowadzenia podjętych rozważań.

Za znaczący należy uznać także zbiór ilustracji rozważań w postaci schematów (6 pozycji), tabel (20 pozycji) i wykresów (5 pozycje). Pozwoliły one na pełną jednoznaczność podejmowanych kwestii, jak i na zrozumienie opisywanego problemu. Tabele charakteryzuje poprawność zestawień, wykresy przejrzystość prezentacji badanych zjawisk i relacji, a schematy logika prezentacji i dobra jakość grafiki.

Ocena redakcyjna i edytorska monografii

Monografia napisana jest poprawnym językiem. Strona redakcyjna i edytorska nie budzi zastrzeżeń. Przywołane w pracy ilustracje w formie schematów, tabel i wykresów charakteryzuje poprawna forma wykonania, a także wysoki poziom ich prezentacji.

Ogólna końcowa ocena monografii

Przedstawiona do recenzji monografia jest interesującą i zasługuje na wysoką ocenę z punktu widzenia metodologicznego, merytorycznego i edytorskiego. Przeprowadzone na tych płaszczyznach oceny upoważniają do sformułowania następujących ocen:

Strona metodologiczna pracy nie budzi zastrzeżeń. Dla osiągnięcia założonych celów i rozwiązania podjętych problemów poprawnie dobrano i wykorzystano metody i procedury badawcze. Pozwoliły one na uporządkowanie i systematyzację informacji i wiedzy na temat dorobku zawartych w raportach Klubu Rzymskiego w ujęciu nauk o bezpieczeństwie. Sprostaly one oczekiwaniom Autorki monografii zarówno w toku dociekań badawczych jak i w toku wykładu ich wyników. Wysoko należy również ocenić umiejętności logicznego powiązania podjętych problemów merytorycznych dorobku nauk o bezpieczeństwie z dorobkiem ekonomiki bezpieczeństwa. Autorka wnosi bowiem, w oparciu o metodologię badań zastosowaną w raportach Klubu Rzymskiego, istotne nowe pierwiastki do metodologii badań nauk o bezpieczeństwie. Dotyczy to zwłaszcza filozofii badań zagrożeń bezpieczeństwa i konstrukcji modeli bezpieczeństwa.

Zauważyć przy tym jednak trzeba, iż przywoływane kategorie z obszarów tych nauk nie zawsze są względem siebie koherentne i spójne, co niekiedy zakłóca prezentację podjętych rozważań, ale Autorka doskonale pokonuje te przeszkody. W ślad za tym w kolejnym kroku badawczym wnosi ona propozycje metodologiczne do badan podejmowanych przez nauki o bezpieczeństwie.

Strona merytoryczna pracy przedstawionych w monografii rozważań również zasługuje na bardzo wysoką ocenę. Jest ona pokłosiem zakresu podjętych rozważań i ich szczegółowości. Sprowadza się on przede wszystkim do uporządkowania chronologii raportów Klubu Rzymskiego, rozpoznania i scharakteryzowania głównych problemów poruszanych na ich łamach oraz przeprowadzenia ich analizy i sformułowania ocen realizmu. Na szczególne podkreślenie zasługują rozważania identyfikacyjne, analityczne i diagnostyczne zagrożeń dla bezpieczeństwa świata. Autorka monografii dowiodła bardzo dużej znajomości podjętej problematyki badań.

W przedstawionej na łamach monografii rozważaniach oraz propozycjach implementacji dorobku Klubu Rzymskiego należy upatrywać istotnego wkładu Autorki monografii w rozwój nauk o bezpieczeństwie. Wpisują się one w zapotrzebowanie na naukowo uzasadnioną wiedzę w obrębie tej dyscypliny wiedzy o bezpieczeństwie. Inspiracją dla tych działań, na co zwraca uwagę Autorka monografii są pojawiające się w praktyce bez przerwy nowe zagrożenia,

generujące jednocześnie nowe wyzwania wobec pożądaných stanów bezpieczeństwa. Sytuacja ta pobudza do poszukiwania nowych obszarów naukowej eksploracji źródeł zagrożeń oraz konieczności przeciwdziałania im oraz minimalizacji skutków ich wystąpienia.

Strona redakcyjna i edytorska monografii nie budzi większych zastrzeżeń. Ogrom podjętych w rozważaniach problemów, postawił przed recenzentami (przede mną na pewno) niebywale zadanie analityczno-oceniające.

Reasumując. Przedstawioną do recenzji monografię oceniam bardzo wysoko. Wskazane przez Autorkę monografii propozycje wykorzystania dorobku metodologicznego i merytorycznego do badań podejmowanych przez nauki o bezpieczeństwie uznać trzeba za jej istotny wkład w rozwój tych nauk. Oczekiwać również należy, iż monografia wniesie także pewne ożywienie wśród publikacji podejmujących badania nad szeroko rozumianym środowiskiem bezpieczeństwa.

2. Stwierdzenie spełnienia albo braku spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 219 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r., poz. 478) dotyczącej oceny osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

W oparciu o przedstawioną dokumentację możliwym stało się również dokonanie oceny aktywności naukowej z punktu widzenia jej wkładu w rozwój nauk o bezpieczeństwie. Jej analiza upoważnia do sformułowania oceny, iż osiągnięcia naukowe dr Anny Olgi Dziurny spełniają ustawowe przesłanki oceny o znacznym wkładzie w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie w ramach dziedziny nauki społeczne.

Ocena aktywności naukowej

Aktywność naukowa Habilitantki zarówno w toku pracy w ośrodkach dydaktyczno-naukowych, jak i w tych z którymi współpracowała, zarówno przed doktoratem jak i po doktoracie, koncentrowała się na problematyce lokującej się w dwóch kluczowych obszarach: pierwszym „globalnych i regionalnych zagrożeniach bezpiecznego rozwoju świata”; oraz drugim – „bezpieczeństwo ekonomiczne państwa”. Oba te obszary były uzupełniane problematyką „ekonomii instytucjonalnej”, której paradygmatem i metodologią badań posiłkowała się w dociekaniach w dwóch zasadniczych obszarach badawczych. Pierwszy z obszarów dociekań jest spójny z tytułem jej monografii naukowej **Realizm prognoz rozwoju świata przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie**, stanowiącej najważniejsze osiągnięcie naukowe Habilitantki. Natomiast drugi obszar badawczy – „bezpieczeństwo ekonomiczne państwa” jest związany z pracą doktorską Habilitantki pt. **Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach globalnych i regionalnych zagrożeń oraz wyzwań cywilizacyjnych** (kierownik naukowy prof. dr hab. P. Sienkiewicz, AON, Warszawa 2012, ss. 545).

Realizacja badań naukowych w obu tych obszarach jest ściśle związana ze zdiagnozowaniem zmian, jakie zachodzą we współczesnym świecie, i zagrożeń dla rozwoju świata, kontynentu, a także konkretnego państwa, które te zmiany mogą generować. Znalazła one odzwierciedlenie w publikacjach naukowych (rozdziałach w monografiach, artykułach i w projektach). W odniesieniu do pierwszego z obszarów Habilitantka wskazała jako najważniejsze 10, a do drugiego 14 publikacji.

Sumarycznie ujmując dorobek naukowo-badawczy Habilitantki - na połowę grudnia 2023r. - wyniósł autorstwo 86 publikacji, w tym autorstwo: 3 monografii autorskich, 3 monografii współautorskich, 1 monografii pod redakcją (ze współredaktorem), 47 autorskich rozdziałów w monografiach, 16 współautorskich rozdziałów w monografiach, 11 artykułów autorskich i 5 artykułów współautorskich. Było one zróżnicowane pod względem ilościowym – na etapie pracy przed doktoratem przygotowała ona 12 publikacji, a po doktoracie - 74 publikacji, przy czym po doktoracie zauważalny był

ich wzrost ilościowy i jakościowy. W znacznej części miały one charakter oryginalnych opracowań twórczych, w pozostałej zaś lokowały się w zbiorze publikacji dydaktycznych i promujących wiedzę. W dominującej części opracowania te były przygotowane w języku polskim, zaś 10 opublikowano w języku rosyjskim, 7 - w języku angielskim, 1 - w języku niemieckim oraz 1 - w języku ukraińskim.

Uczestnictwo w projektach badawczych

Aktywność dr Anny Olgi Dziurny w realizację programów grantów badawczych miało charakter sprawowania roli ich kierownika, jak i uczestnika badań. Były one realizowane przez rodzime uczelnie w których była zatrudniona (AON, ASzW, UKSW).

Dr Anna Olga Dziurny była również członkiem zespołu badawczego w grantach badawczych. Jej uczestnictwo w pracach zespołu badawczego skoncentrowane było przede wszystkim na wypracowaniu strategicznych pól polityki wewnętrznej i zewnętrznej w celu ochrony interesu narodowego oraz bezpieczeństwa i suwerenności polski w sektorach gospodarczych państwa, a także w sektorze publicznym.

Udział w badaniach statutowych w Akademii Obrony Narodowej (Akademii Sztuki Wojennej)

Dr Anna Olga Dziurny aktywnie uczestniczyła w badaniach statutowych Uczelni – zarówno indywidualnie jak i zespołowo. Przedstawione w autoreferacie informacje potwierdzają jej uczestnictwo jako kierownika 2 prac naukowych w pracach badawczych realizowanych na WBN. Ponadto jako członek zespołów badawczych uczestniczyła w realizacji 4 projektów badawczych. Wszystkie one dotyczyły problemów bezpieczeństwa ekonomicznego i zagrożeń dla niego oraz upowszechniania nauki. Ich wynikiem stała się publikacja kilku rozdziałów w monografiach oraz artykułów. Badania te inspirowały również do uczestnictwa w konferencjach krajowych i zagranicznych.

Udział w badaniach statutowych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Habilitantka uczestniczyła w 9 badaniach statutowych UKSW realizowanych przez Instytut Socjologii WNHiS, Instytut Ekonomii i Finansów WSE oraz przez Centrum Gospodarki Światowej UKSW. Były to:

- Projekt pod tytułem „Szkoła Liderów” w ramach konkursu nr POWR.03.01.00-IP.08-00-3MU/18, „Trzecia Misja Uczelni”;
- Projekt pod tytułem „Efektywne MSP” w ramach konkursu nr POWR.03.01.00-IP.08-00-3MU/18 „Trzecia Misja Uczelni”;
- Projekt Efektywne NGO i Izby Gospodarcze (nr projektu: POWER.02.16.00-00-0048/16), polegające na prowadzeniu cyklu szkoleń dotyczących innowacyjności na terenie całej Polski w okresie 2018-2020 dla przedstawicieli organizacji pozarządowych, stowarzyszeń oraz fundacji.
- Badanie 360 stopni dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego w okresie 2022-2023.
- Opracowanie Strategii Rozwojowej do 2030 roku dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego, Rzeszów 2023 r.
- Projekt „Prognozy systemu edukacyjnego w Polsce oparte na tendencjach rozwojowych rynku pracy”, Rzeszów 2022 r.
- Projekt pt. „Zarys modelu prognostycznego dla infrastruktury krytycznej w Polsce” na konferencji „Strategia rozwoju gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy Izabelin”, organizator: Gmina Izabelin, Gminne Przedsiębiorstwo Wodno-Kanalizacyjne „Mokre Łąki” sp. z o.o., Izabelin 2022 r.
- Projekt „Ocena wpływu programów pomocy publicznej na przykładzie pandemii Covid-19 na wyniki przedsiębiorstw oraz aplikacji wyników analizy do otoczenia gospodarczo-prawnego”.
- Projekt pod tytułem „Modele ekonomii zdrowia publicznego w krajach Unii Europejskiej” w ramach konkursu „Nauka dla Społeczeństwa II”.

Współpraca ze Komitetem Prognoz PAN

Współpraca dr Anny Olgi Dziurny ze środowiskiem naukowym Komitetu Prognoz PAN wyraża się uczestnictwem w pracach Zespołu Młodych Naukowców przy Komitecie Prognoz PAN „Polska 2000”, do którego została powołana w drodze konkursu na lata 2015-2018. Efektem działalności w tym zespole oprócz kilku ekspertyz, było między innymi współautorstwo monografii (Bezpieczeństwo militarne i polityczne na świecie do 2050 roku w ujęciu prognoz ostrzegawczo-katastroficznych perspektywa 2019, (w:) Czy świat należy urządzić inaczej. Schyłek i początek, PAN, Warszawa 2019, s. 72-95 /ISBN 978-836-330-579-6/) w której jej wkładem było zaproponowanie zbioru wskaźników bezpieczeństwa państwa oraz podjęcie teoretycznych i praktycznych aspektów bezpieczeństwa oraz narodowych, regionalnych i międzynarodowych wyzwań w tym obszarze.

Aktywność na arenie międzynarodowej

Na arenie międzynarodowej aktywność naukowa habilitantki wyrażała się współpracą z czterema ośrodkami naukowo-badawczymi: Towarzystwo Ekonomii Militarnej (Gesellschaft für Militarökonomie e.V.) z siedzibą w Koblencji – Niemcy; Государственный Университет имени А.С.Пушкина – w Brześciu na Białorusi; Государственной институт управления и социальных технологий БГУ w Mińsku na Białorusi; oraz Черкаський національний университет ім. Богдана Хмельницького w Czerkasach na Ukrainie.

Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

W 2016 r. została wyróżniona nagrodą pieniężną przez Komendanta Akademii Sztuki Wojennej za działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą w roku akademickim 2016/2017.

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Realizowała proces dydaktyczny w Instytucie Logistyki Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej (w okresie 2014 - 2017r.); Instytucie Socjologii Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w ramach umowy o dzieło (od 2012 r. do 2016 r.) oraz w ramach umowy o pracę (od 2017 r. do 2019 r.); oraz w Instytucie Ekonomii i Finansów Wydziału Społeczno-Ekonomicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (w okresie 2019 r. - 2023 r.).

W Instytucie Logistyki Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej prowadziła zajęcia z przedmiotów: podstawy logistyki, logistyka zaopatrzenia, logistyki produkcji, gospodarki magazynowej oraz metodologii przygotowania prac dyplomowych od października 2014 r. do września 2017 r.

Kolejnym miejscem zatrudnienia był Instytut Socjologii Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Prowadziła w wykłady i ćwiczenia z przedmiotów: statystyka opisowa, ekonometria, mikroekonomia i makroekonomia od 2014 r. do 2017 r. Prowadziła również wykłady i ćwiczenia z zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie, podstaw zarządzania, statystyki opisowej, ekonometrii, prognozowania i symulacji gospodarczych, gry i decyzji ekonomiczne, metody i narzędzia analizy ilościowej w ekonomii, gospodarki regionalnej oraz konserwatorium z prognozowania gospodarczego. Natomiast w toku zatrudnienia w Instytucie Ekonomii i Finansów Wydziału Społeczno-Ekonomicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego prowadziła wykłady i ćwiczenia z przedmiotów: zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie, bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, statystyka opisowa, ekonometria, podstawy logistyki, logistyka, prognozowanie gospodarcze, zastosowanie metod i narzędzi prognostycznych w przedsiębiorstwie, prognozowanie i symulacje gospodarcze oraz wykład monograficzny na temat bezpieczeństwa oraz seminarium licencjackie i magisterskie.

Całościowo ujmując wysiłek dydaktyczny od 1 października 2012 r. do 30 września 2023 r. na rzecz dydaktyki w Akademii Obrony Narodowej (Akademii Sztuki Wojennej) i na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego przeprowadziła łącznie 1398 godzin

wykładów; 3284 godzin ćwiczeń; 764 godzin konwersatorium; 120 godzin wykładów monograficznych; 368 godzin seminariów licencjackich oraz 16 godzin seminariów magisterskich.

Ocena osiągnięć organizacyjnych

Habilitantki pełniła liczne funkcje kierownicze w jednostkach edukacyjnych i badawczych oraz współuczestnictwo w organizacji konferencji ogólnopolskich i międzynarodowych. Do najważniejszych osiągnięć organizacyjnych zaliczyć należy:

- w Instytucie Logistyki WZiD AON (ASzW): sprawowanie funkcji opiekuna i koordynatora studentów studiów doktoranckich (od 2014 r. do 2017 r.) oraz pełnienie funkcji koordynatora programu MOST /polski odpowiednik programu ERASMUS/ (od 2014 r. do 2016 r.);
- w Instytucie Socjologii WNHiS UKSW: sprawowanie funkcji koordynatora wydziałowego projektu „POWER” Uniwersytet 2.0. (od 2017 r. do 2019 r.) oraz pełnienie funkcji opiekuna studentów studiów stacjonarnych na kierunku Ekonomia (od 2017 r. do 2019 r.);
- w Instytucie Ekonomii i Finansów WS-E UKSW: pełnienie funkcji opiekuna studentów studiów stacjonarnych na kierunku Ekonomia (w 2017-2021), pełnienie roli członka Rady Wydziału Społeczno-Ekonomicznego (od 2020 r. do chwili obecnej), pełnienie funkcji członka Komisji ds. Jakości Kształcenia (od 2022 r. do chwili obecnej) oraz pełnienie funkcji członka Komisji ds. Regulaminu Wynagrodzeń (od 2022 r. do chwili obecnej).

Dr Anna Olga Dziurny uczestniczyła w aktualizacji programów studiów pierwszego i drugiego stopnia dla kierunku logistyka w ASzW oraz ekonomii na UKSW.

Ocena osiągnięć popularyzujących wiedzę

Istotnym dla oceny aktywności Habilitantki obok redakcji naukowa monografii z obszaru bezpieczeństwa, realizowanych szkoleń w podmiotach gospodarczych, oraz ekspertyz dla podmiotów gospodarczych i publicznych, było także promotorstwo prac kwalifikacyjnych. Wypromowała w ASzW (wcześniej AON) oraz na UKSW łącznie około 60 licencjatów i 3 magistrów. Ich prace dotyczyły przede wszystkim zagadnień bezpieczeństwa ekonomicznego, logistyki bezpieczeństwa w logistyce, bezpieczeństwo wewnętrzne, bezpieczeństwo narodowe oraz polityki gospodarczej.

Ocena aktywności naukowej

Opublikowane monografie

Oprócz monografii „**Realizm prognoz i założeń modeli rozwoju świata według raportów Klubu Rzymskiego**”, Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2020, ss. 292; (ISBN 978-83-8090-779-9; e-ISBN 978-83-8090-780-5) będącej podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, która to jest poprawioną, uzupełnioną i poszerzoną monografią wcześniej wydanej przez dr Annę Olę Dziurny monografii pod tytułem „**Realizm prognoz i założeń modeli rozwoju świata według raportów Klubu Rzymskiego**”, Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2020, ss. 292; (ISBN 978-83-8090-779-9; e-ISBN 978-83-8090-780-5), jest także współautorką monografii zatytułowanej „**Zarządzanie zasobami pracy w przedsiębiorstwach branży budowlanych**”, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny, Siedlce 2022 (współautorzy A. Marcysiak, Z. Pleskacz), ss. 149 /ISBN 978-83-6716-244-9/. Ponadto jest współautorką dwóch monografii wydanych w Instytucie Logistyki Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademia Obrony Narodowej, a mianowicie:

- **Transport kolejowy w systemie obronnym państwa**, (współautorzy M. Kawalec, Z. Lorenc) Warszawa 2016, ss. 142. Monografia powstała w ramach realizacji projektu naukowo-badawczego nr II.2.10.2.0 pt. Rozwój transportu kolejowego wobec potrzeb systemu obronnego Polski.

- **Ekonomiczne determinanty wyboru zawodu policjanta**, (współautorzy Z. Lorenc, E. Nowak), Warszawa 2016, ss. 124. Monografia powstała w ramach realizacji projektu naukowo-badawczego nr II.2.4.3.0 pt. Determinanty wyboru zawodu policjanta.

Dr Anna Olga Dziurny była również współredaktorem naukowym monografii **Ekonomika instytucjonalna wobec problemów bezpieczeństwa i obronności, Nauczyciele i mistrzowie ekonomii i logistyki**, ASzW, Warszawa 2015. ISBN 978-83-7523-535-7.

Opublikowane rozdziały w monografiach naukowych

Dr Anna Olga Dziurny wskazała na publikację: łącznie 64 rozdziałów w monografiach naukowych, w tym 54 publikacji po doktoracie. W dominującej części - bo 45 przypadkach spośród ich ogółu mają one charakter prac samodzielnych, a w 19 pozostałych mają one charakter współautorski. Problematyka którą podejmowała w nich koncentrował się na obszarach lokujących się w szeroko rozumianej problematyce bezpieczeństwa na poziomie globalnym, regionalnym i krajowym,

Członkostwo w redakcjach naukowych monografii

Habilitanta wskazała 1 publikację monograficzną, w której była członkiem redakcji naukowej. Podejmowała one problematykę oscylującą wokół szeroko rozumianego bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa w wymiarze geopolitycznym, militarnym i społeczno-gospodarczym, bezpieczeństwa ekonomicznego i zagrożeń dla niego, oraz wyzwania cywilizacyjnych współczesnego świata.

Opublikowane artykuły w czasopismach naukowych

Dr Anna Olga Dziurny wykazała, iż łącznie opublikowała 11 artykułów, w tym w okresie po doktoracie 9 artykułów w czasopismach naukowych. Były to następujące wydawnictwa: „Вісник Черкаського Університету. Серія Економічні науки”; „Przyszłość. Świat-Europa-Polska, Polski Komitet Prognoz”; „Zeszyty Naukowe Akademii Sztuki Wojennej (kwartalnik)”; „Obronność. Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Sztuki Wojennej”; „Gospodarka Materiałowa & Logistyka” oraz „Military Logistics Systems”. W języku angielskim został napisany 1 artykuł, 3 w języku rosyjskim, a pozostałe w języku polskim.

Natomiast przed doktoratem opublikowała 2 artykuły w czasopismach naukowych. Były to: „Zeszyty Naukowe WSFiZ w Siedlcach”; „Zeszyty Studenckie Wyższej Szkoły Ekonomii i Administracji w Kielcach”. Wszystkie napisane zostały w języku polskim. Dotyczyły problemów zarządzania projektami oraz współczesnych problemów bezpiecznego rozwoju gospodarki światowej.

Osiągnięcia projektowe , konstrukcyjne, technologiczne

Wskazane w tym obszarze przez Habilitantkę osiągnięcia dotyczą przede wszystkim aktywności projektowej odnoszącej się do dydaktyki, to jest prowadzenia zajęć, kierowania studiami podyplomowymi; oraz naukowo badawczej wyrażającej się sprawowaniem opieki naukowej, kierowania 2 pracami , członkostwa w 8 zespołach badań statutowych.

Wystąpienia na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych z wyszczególnieniem wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych. Udział w komitetach organizacyjnych krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych

Habilitantka wykazała w autoreferacie uczestnictwo w 55 konferencjach naukowych, z czego 46 miały miejsce w kraju, a 19 z nich miały charakter międzynarodowy - z czego 9 odbywało się poza granicami kraju. Na 43 konferencjach wystąpiła z referatami, a w większości na pozostałych zawierała głos w dyskusji. Tematyka tych konferencji dotyczyła szeroko rozumianej problematyki bezpieczeństwa państwa z koncentracją uwagi na metodologię jego badań, identyfikacji i charakterystyki jego środowiska, wpływu na międzynarodowy ład społeczno-gospodarczy i militarny oraz roli świata finansów w jego kształtowaniu. W 7 konferencjach naukowych - z tego w 5 po doktoracie była członkiem komitetu organizacyjnego. Z przedstawionej dokumentacji przez dr Annę Olę Dziurny wynika, iż rolę sekretarza organizacyjnego pełniła w 5 konferencjach, w tym w 3 po doktoracie.

Uczestnictwo w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych

Dr Anna Olga Dziurny - zgodnie z informacjami przedstawionymi w autoreferacie i wykazie osiągnięć naukowych, uczestniczyła 6rotnie w realizacji projektów finansowanych w drodze konkursów krajowych. Były to:

- Grant indywidualny (promotorski) pt. „Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej” (2011-2012);
- Grant indywidualny Marszałka Województwa Mazowieckiego na temat: „Model bezpieczeństwa ekonomicznego” 2011r.
- Projekt „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083 realizowanym przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych (od 2020r. do 2022 r.) w ramach którego (w trzy osobowym zespole) sporządzano cotygodniowy raport (ekspertyzę) dotyczącą stanu bezrobocia na polskim rynku pracy dla Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej w oparciu o informacje z urzędów pracy.
- Projekt rozwojowy nr O R00 0032 09 „Instytucjonalizacja i optymalizacja hierarchicznego modelu matryc bezpieczeństwa publicznego oraz systemu zarządzania zasobami i działaniami ratowniczymi” w ramach którego jako członek zespołu przygotowywała raporty kwartalne w latach 2010-2011 w odniesieniu do 11 zadań cząstkowych.

Uczestnictwo w międzynarodowych lub krajowych organizacji i towarzystwach

Habilitantka jest członkiem Towarzystwa Wiedzy Obronnej (od 2006 r.) oraz Polskiego Towarzystwa Nauk o Bezpieczeństwie (członek od 2023 r.). Ponadto była członkiem (w latach 2006-2019) Towarzystwa Ekonomii Militarnej (Gesellschaft für Militarökonomie e.V.) z siedzibą w Koblencji - Niemcy.

Staże w instytucjach naukowych

Dr Anna Olga Dziurny odbyła dwa staże naukowe. Pierwszy wiąże się z uczestnictwem w pracach Zespołu Młodych Naukowców przy Komitecie Prognoz PAN „Polska 2000” , do którego została powołana w drodze konkursu na lata 2015-2018. Funkcjonowała w nim jako członek zespołu, była autorem lub współautorem kilku ekspertyz dotyczących prognozy rozwojowych oraz katastroficznych wizji dotyczących bezpieczeństwa militarnego oraz politycznego w długim okresie.

Drugi staż odbyła w Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych, jako specjalista ds. prognozowania w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej.

Ponadto Habilitantka jako miejsce stażu wskazała również Centrum Gospodarki Światowej UKSW – jako członka zespołu analitycznego (od 2022 r. do chwili obecnej).

Recenzje prac naukowych

Habilitantka była recenzentem jednej publikacji naukowej, tj. kwartalnika „Polska - Europa-Świat” nr 3(35)/2016 „Problemy gospodarcze w perspektywie przyszłości”, Komitet Prognoz „Polska 2000” Plus, Warszawa 2016, ss. 203.

Współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym

Wyrazem współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym Habilitantki jest jej współpraca na płaszczyźnie edukacyjnej, szkoleniowej, eksperckiej oraz indywidualnej działalności gospodarczej.

Współpraca na płaszczyźnie edukacyjnej i szkoleniowej znalazła odzwierciedlenie w:

- przeprowadzeniu szkoleń z obsługi systemu prognozowania polskiego rynku pracy (w ramach projektu nr POWR.02.04.00-00-0083) dla pracowników wojewódzkich urzędów pracy oraz powiatowych urzędów pracy, w okresie od lutego 2021 r. do kwietnia 2021 r.;

- uczestnictwo jako trener w projekcie szkoleniowym „Efektywne NGO i Izby Gospodarcze” nr projektu: POWR.02.16.00-00-0048/16 (2018-2020), realizowanym przez Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym;
- uczestnictwa jako trener w projekcie szkoleniowym „Optymalizacja funkcjonowania gmin otaczających miasta”, w ramach Programu 1. GOSPOSTRATEG - strategiczny program badań naukowych i prac rozwojowych „Społeczny i gospodarczy rozwój Polski w warunkach globalizujących się rynków” realizowany wspólnie z MSWiA.

Natomiast współpraca na płaszczyźnie eksperckiej habilitantki wyrażała się jej:

- uczestnictwem (od lipca 2020 r. do kwietnia 2022 r.) w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” (nr POWR.02.04.00-00-0083) realizowanym przez IPISS.;
- uczestnictwem w opracowaniu dokumentu „Strategia rozwoju gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy Izabelin”, organizator: Gmina Izabelin, Gminne Przedsiębiorstwo Wodno-Kanalizacyjne „Mokre Łąki” sp. z o.o., maj-wrzesień 2022 r.;
- przeprowadzaniem „Badanie 360 stopni dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego w okresie 2022-2023. Analizy - wnioski - prognozy”;
- opracowaniem w 2023 roku Strategii Rozwojowej do 2030 roku dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego.

Za ważne należy uznać także zaangażowanie Habilitantki na płaszczyźnie indywidualnej działalności gospodarczej, czego wyrazem są:

- praktyki zawodowe na stanowiskach administracyjnych związane z zarządzaniem magazynem w Agencji Mienia Wojskowego oddział Warszawa (2007r.) oraz w firmie LOGISTYK Servis (2008r.);
- działalność menedżerska w firmie P.U.H. „Wysowa Dom” (w latach 2013-2015), w którym zajmowała się nadzorem organizacyjnym i zarządczym nad pracownikami budowlanymi, a także jako współwłaściciel firmy „Usługi Anna Dziurny” (od 2015 r. do 2022 r.) prowadzącej działalność gospodarczą w branży budowlanej sferze infrastruktury krytycznej (mosty, estakady).

Końcowa konkluzja i ocena

Biorąc pod uwagę przedstawione ustalenia stwierdzam, że recenzowane osiągnięcia dr Anny Olgi Dziurny. spełniają wymagania, o której mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. **Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce** (Dz. U. z 2021 r., poz. 478) i **wnoszę do Rady Dyscypliny Nauk o Bezpieczeństwie Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej o dopuszczenie dr Anny Olgi Dziurny do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społecznej w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.**

Józef Wróbel